

TRANSPORT NR. 23 TIL RUMÆNIEN, CLUJ - HIRLAU - BRAIESTI - IASI
20. – 29. marts 2004

Sættevognen blev læsset tirsdag 16 marts i Søgård og Agerskov. I følgebilen var Henriette Meyer Haderslev, Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup, Arne Vindbjerg erg Aabenraa og Arne Lorenzen Kegnæs. Følgebilen er betalt af deltagerne. Lastbilen var fra Lauenborg i Vejle og chaufføren var Kent. Vi har søgt an penge til transporten hos Mellempfolkeligt Samvirke, men har desværre ikke fået dem og har derfor måttet bruge vores penge og lidt til.

Vi overnattede som sædvanligt i Abonoy og passerede den Rumænske grænse søndag middag Rumænsk tid. Vi kørte til Præstefamilien i Oradie hvor Henriette ordner hendes sponsor arbejde, hvorefter vi ser børnehaven og Kirken. Et meget rart besøg, de har virkeligt tjek på tingene. Det var også rart at se præstefruen i god form og glad. Hun har virkeligt kæmpet for at få barn nr. 2 en dreng. Hen mod aften mødte vi, på en trucker-plads lige før Cluj, lastbilen. Vi fik lastbilens papirer med til Josef og aftalte at vi mandag kl. 9 ville afhente ham og føre ham hen til Filantrop' s lager ved kirken. Om aftenen besøgte vi familien Josef, hvor div. donationspapirer blev lavet. Drengene som Eva siger, sov hos Vasile i hans store hus som han nok aldrig bliver færdig med. Henriette tog med Eva hjem. De havde nogle besøg mandag formiddag. Det var i år siden Henriette havde været i Rumænien p.g.a. hendes by-pass-operation. Rart at Henriette igen er vaks. Tillykke med det Henriette. Ved 12 tiden kan Josef tilbage fra toldkontoret, hvor efter vi hurtigt læssede de ca. 18 m³ af. De fik bleer/tøj/sygepleje-artikler/handicapping/madrasser/legetøj og nogle nye skabe. Vi fortsatte straks på den 8-10 timer' s lange køretur mod las i. Her boede vi på " Lærer Hotellet " som vi plejer.

Tirsdag morgen kl.7 kørte vi mod Hirlau. lige før Hirlau mødtes vi med lastbilen som havde overnattet på en rasteplads. Bjarne var med i lastbilen. Hirlau blev nået og tingene blev hurtigt aflæsset af vores trofaste hjælpere på Hjemmet. De fik madrasser og tøj, vi hilste også på den nye direktør, og aftalte at vi ville komme igen en af dagene. Nu fortsatte vi tilbage mod lasi og i Tirgu Frumoses kørte vi til landsbyen Bralesti. Her havde vi skolemøbler til hele skolen og et computer klasse sæt, lysstofarmaturer og skolekort. Børnene var flittige hjælpere ved aflæsningen og lærerne var meget glade og taknemlige for tingene. Vi kørte nu tilbage af den støvede vej og fortsatte til Iasi, her havde vi ting til Mor og Barn hjemmet. (Hjem for unge enlige mødre). De fik nye Barnesenge og sengetøj og lidt tøj til unge piger. Her mødte vi 2 unge mødre som dagen efter skulle forlade hjemmet med deres 6 mdr. gamle børn. Hjemmet havde fundet en lille lejlighed hvor de kan bo sammen, men de havde overhovedet intet indbo og heller ingen penge. Henriette sponsorerede dem lidt. Desværre vidste vi ikke denne situation, men vil gerne forsøge at have lidt div. indbo og køkken ting med på næste transport.

Vi tog afsked mød chaufføren som skulle til Ungarn for at læsse returlæs til Danmark.

Om aftenen spiste vi på restaurant sammen med Maria. (Handicappet pige). Onsdag kørte vi til Serbesti ca. 50 km syd på. Serbesti fik skolemøbler i sept. 2003. Deri ene skolebygning er brændt for flere år siden, og de er nu næsten færdig med den nye bygning som er opført af et EU skoleprojekt. Lederen af skolen hedder Lisa hun er en meget ivrig og med gå på mod, dame som vil hendes landsby det bedste. Hun er også meget glad for de ting vi har leveret til den gamle skole bygning, som stadigt skal fungere, men hun mangler kateter til alle 5 klasseværelser og et klasse sæt, bord og stole til lærerværelset og kontor møbler til den nye bygning.

Om aftenen spiste vi på restaurant sammen med Anca fra skolen i Mich. Kogalnichiano. Hun var lidt berettiget vemodig. Hendes skole er ramt af en tyfon i juli 2003 og er nærmest en ruin. Børnene er genhuset på et loft over et Hospital 4 km mod lasi. Hun er også lovet en ny skole men der er intet sket. Alle ting er flyttet. Hun har sagt til borgmesteren det eneste som er Rumænsk i min skole er murstenene alt inventar er Dansk. Jeg håber ikke hun skal vente i så mange år som de har gjort i Serbesti.

Torsdag besøgte vi hjemmet i Hirlau, her så vi de leverede ting i køkkenet som vi har købt for tips penge i 2 omgange. Der mangler stadigt en del. Det vigtigste er nok at få ventilationen bragt i orden, der er frygteligt meget damp fra de store gryder m.m. På vejen tilbage til lasi kørte vi til venstre ud gennem vinmarkerne i Cotnari vindistrikt. Bag bjergene ligger en landsby Litenrk. Belcesti kommune, her har de en skole som også gerne vil modtage skolemøbler. Vi mødte ikke skolelederen, han var taget hjem til Iasi, men han kontaktede os senere på telefon.

Fredag morgen startede vi tilbage turen som gik uden om vandkraft søen og til Bicas og gennem Bicasdalen. Oppe i bjergene faldt temperaturen til - 3 og der var ca. 5-10 cm sne, meget flot. Om aftenen spiste vi hos Eva og her afleverede vi de underskrevne donations papirer m.m. til Josef og bad ham lave kopi til os + underskrive læsnelisten. Lørdag formiddag besøgte vi den Ungarske skole i Cluj. Her arbejder Josef' S kone som skolelæge sygeplejerske. Skolelederen havde spurgt hende an nogle skoles tale. Skolen er den største i Cluj. Ved 13 tiden fortsatte vi mod grænsen og Abonoy. Rødekre blev nået ved midnatstid søndag - Mandag. Turens længde 5065 km. Igen en meget god og uundværlig og nødvendig tur.

Med venlig hilsen
Østeuropæisk Børnehjælp
Arne Lorenzen
Kegnæs
Tlf. 74 40 52 47 — 40 86 52 47